

Väljaandja:	Eesti Panga President
Akti liik:	määrus
Teksti liik:	terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	29.05.2005
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	19.01.2019
Avaldamismärge:	

Krediidiasutuste laenude teenindamine ja ebatõenäoliselt laekuvate nõuete kuludesse kandmine

Vastu võetud 27.06.2000 nr 9
RTL 2000, 76, 1146
jõustumine 13.07.2000

Muudetud järgmiste aktidega

Vastuvõtmine	Avaldamine	Jõustumine
17.05.2005	RTL 2005, 56, 791	29.05.2005

Lähtudes [krediidiasutuste seaduse](#)(RT I 1999, 23, 349; 2000, 35, 222; 40, 250) § 83 lõikest 2 ning § 86 lõikest 3, Eesti Pank määrab:

1. Kinnitada «Laenude teenindamise miinimumnõuded ning ebatõenäoliselt laekuvate nõuete kuludesse kandmise kord» vastavalt käesoleva määruse lisale.
2. Krediidiasutustel viia oma tegevus ja dokumendid vastavusse käesoleva määruse nõuetega 1. oktoobrist 2000. a.

Kinnitatud
Eesti Panga
presidendi
27. juuni 2000. a
määrusega nr 9

LAENUDE TEENINDAMISE MIINIMUMNÕUDED NING EBATÕENÄOLISELT LAEKUVATE NÕUETE KULUDESSE KANDMISE KORD

1. ÜLDSÄTTED

- 1.1. Käesolevaga sätestatakse krediidiasutuse poolt laenude teenindamisele esitatavad miinimumnõuded ning ebatõenäoliselt laekuvate nõuete kuludesse kandmise kord.
- 1.2. Laenude teenindamine hõlmab krediidiasutuse tegevust laenude andmisel, analüüsimisel, jälgimisel ja hindamisel. Laenude teenindamine toimub krediidiasutuse krediidiriski kontrolli- ja aruandlussüsteemi raames.
- 1.3. Laenude teenindamise ja vastava krediidiriski kontrolli- ja aruandlussüsteemi sise-eeskirjad peavad olema kinnitatud krediidiasutuse juhatuse poolt kooskõlas nõukogu poolt kinnitatud üldiste riskijuhtimise põhimõtetega ja käesolevas korras sätestatud miinimumnõuetega.
- 1.4. Käesolevas korras ei käsitleta instrumente, mis kuuluvad krediidiasutuse kauplemisportfelli, ning lühiajalisi nõudeid ja laene krediidi- ja finantseerimisasutustele. Käeoleva korra punktis 8 «Nõuete hindamine ja kuludesse kandmine» ei käsitleta väärtpaperite hindamist.
- 1.5. Krediidiasutus peab tagama, et temaga samasse konsolideerimisgruppi kuuluvates äriühingutes rakendatavad laenude teenindamise ja ebatõenäoliselt laekuvate nõuete kuludesse kandmise põhimõtted on kooskõlas käesolevas korras sätestatud nõuetega, välja arvatud juhul, kui eeltoodu on vastuolus konsolideerimisgruppi kuuluva äriühingu asukohariigi õigusaktidega.

2. MÕISTED

- 2.1. Käesolevas korras kasutatakse mõisteid järgmises tähenduses:
- 2.2. Laen – finantsvara, mis tuleneb raha või muu vara andmisest laenuandjalt laenusajale vastutasuks kohustuse eest see kindlaksmääratud ajal tagasi maksta või anda, tavaliselt intressiga.
- 2.3. Laenutoimik – lepingute, õiendite, otsuste, analüüside ja muude laenu teenindamisega seotud dokumentide kogum.
- 2.4. Nõue – laen ja muu debitoorne võlgnevus.
- 2.5. Tagatis – vara ja varalised õigused, mis peavad kindlustama krediidiasutuse nõuete rahuldamise.
- 2.6. Krediidivõimelisus – laenusaja suutlikkus ja valmisolek täita oma kohustused krediidiasutuse ees vastavalt laenulepingule.

2.7. Makseraskuste tõttu restruktureeritud nõue – nõue, mille puhul on krediidasutus laenusaaaja või muu tehingu poole makseraskuste tõttu nõustunud lepingutingimuste muutustega, millelega ta üldjuhul ei nõustuks.

Sellisteks muutusteks tuleb lugeda:

2.7.1. intressimäära alandamist;

2.7.2. osaliselt või täielikult nõudeõigusest loobumist;

2.7.3. võlgnevuse osalist või täielikku tasumist laenusaaaja vara arvelt, mille väärtus on madalam võlgnevuse summast;

2.7.4. laenusaaaja või muu tehingu poole asendamist teise isikuga või täiendava uue laenusaaaja kaasamist antud tehingu raames;

2.7.5. muude lepingutingimuste muutmist, mida poleks rakendatud, kui tegu poleks laenusaaaja või muu tehingu poole makseraskustega.

3. LAENUANALÜÜS

3.1. Laenuanalüüsi põhimõtted ja vastavad sise-eeskirjad tuleb kinnitada krediidasutuse juhatuse või juhatuse poolt volitatud struktuuriüksuse poolt.

3.2. Laenuanalüüs peab olema suunatud eelkõige laenusaaaja krediidivõimelisuse hindamisele.

Krediidivõimelisuse hindamine peab tuginema kvalitatiivsele ja kvantitatiivsele analüüsile, mis peab võtma arvesse kõiki asjaolusid, mis võivad mõjutada laenu tagasimaksmise tõenäosust.

3.3. Laenuanalüüsi sisu ja ulatus peab sõltuma laenu suurusest, laenutootest (instrumendist), laenusaaajast ja sellest, kui olulist mõju omab või riski kujutab analüüsitava laen või laenude grupp krediidasutusele tervikuna.

3.4. Laenuanalüüs peab hõlmama järgmisi näitajaid:

3.4.1. laenusaaaja üldandmed, sealhulgas juriidilisest isikust laenusaaaja omanikud ja omavahel seotud isikud, kes vastavad krediidasutuste seaduse § 85 lõikes 3 toodud definitsioonile, ning tegevusvaldkonnad;

3.4.2. andmed laenusaaaja varasemate kohustuste täitmise kohta;

3.4.3. andmed laenusaaaja viimase kolme aasta finantsnäitajate kohta;

3.4.4. juriidilisest isikust laenusaaaja juhtimise kvaliteet;

3.4.5. ettevõtlusega seotud laenude puhul, laenusaaaja (juriidilise isiku puhul laenusaaaja juhtimisorganite liikmete) ärialane võimekus;

3.4.6. laenusaaaja (juriidilise isiku puhul laenusaaaja omanike ja juhtimisorganite liikmete) usaldusväärsus ja ärialane reputatsioon;

3.4.7. laenusaaaja omafinantseerimise osakaal finantseeritavas projektis;

3.4.8. laenusaaaja maksevõime kogu laenuperioodi jooksul;

3.4.9. laenutootest (instrumendist), laenutingimustest ja laenusaaaja muudest kohustustest tulenev(ad) olulisem(ad) risk(id);

3.4.10. maarisk;

3.4.11. laenu tagasimaksmise esmased ja teisesed allikad;

3.4.12. laenu sihtotstarbe ja tagasimaksmise allikate omavaheline seos;

3.4.13. tagatise olemasolu ja väärtus, sh tagatise realiseerimisega seotud kulud, aeg ja võimalikud juriidilised takistused.

3.5. Laenuanalüüsil tuleb muuhulgas erilist tähelepanu pöörata:

3.5.1. tegevust alustavate äriühingute laenudele;

3.5.2. suure riskikontsentratsiooniga laenudele;

3.5.3. läbipaistmatu omanikestruktuuriga äriühingute laenudele;

3.5.4. tagatiseta laenudele;

3.5.5. laenusaaaja uute tegevusvaldkondade finantseerimisele;

3.5.6. laenudele, mille tagasimaksmine otseselt sõltub finantseeritava projekti või tehingu õnnestumisest.

3.6. Kui laenu tagasimaksmise tõenäosus sõltub lisaks punktis 3.4 esitatule muudest olulistest näitajatest, peab laenuanalüüs hõlmama ka vastavaid näitajaid.

3.7. Laenude puhul, mis omavad olulist mõju või kujutavad olulist riski krediidasutusele, peab laenuanalüüs täiendavalt punktis 3.4 esitatule hõlmama finantseeritava projekti olulisemate riskide realiseerumise analüüsi (stressistsenaarium).

4. LAENUANDMISE OTSUS

4.1. Laenuandmise otsuse võib teha vaid selleks pädev krediidasutuse struktuuriüksus või isik krediidasutuse nõukogu poolt kehtestatud piirides.

4.2. Laenuandmise otsuse tegemisel peab olema tagatud funktsioonide lahusus laenuandmise ettepaneku koostaja ning laenuandmise otsuse tegija vahel, kes ei tohi olla üks ja sama isik või struktuuriüksus. Erandite tegemise alused peavad olema kinnitatud krediidasutuse nõukogu poolt.

4.3. Iga laenuandmise otsus peab tuginema eelnevale laenuanalüüsile, mille alusel laenuandmise otsuse tegija on piisavalt veendunud laenusaaaja võimes täita hea usu põhimõtetest lähtuvalt oma kohustused krediidasutuse ees.

4.4. Laenuandmise otsusena tuleb käsitleda ka laenu restruktureerimise otsust, vastavalt punktis 2.7 märgitud muutuste osas.

4.5. Laenuandmise otsuses tuleb fikseerida kirjalikult olulised laenutingimused: laenusumma, intressimäär, laenu tagasimaksmise ja intresside tasumise tähtajad. Laenutingimused peavad arvestama krediidasutuse poolt finantseeritava laenuprojektiga võetud riske, laenusaaaja isikut ja tema maksevõimet ning krediidasutuse kasuks antud tagatist.

4.6. Laenuandmise otsuses sätestatud laenutingimused ning muud olulised andmed ja tingimused, mis võivad mõjutada laenu tagasimaksmist ja krediidasutuse nõuete rahuldamist, tuleb fikseerida laenulepingus.

4.7. Krediidasutus peab laenu andmisel olema veendunud, et laenusaaaja aruandlus laenuperioodi vältel on piisav tema krediidivõimelisuse hindamiseks ja vajadusel sätestama vastava aruandluse esitamise kohustuse laenulepingus.

4.8. Laenu andmisel ilma tagatiseta peab krediidasutus olema veendunud, et laenuaotleja krediidivõimelisus tagab laenu tagasimaksmise vastavalt laenulepingu tingimustele. Ilma tagatiseta laenude andmise tingimused ja piirmäärad peab kinnitama krediidasutuse juhatas.

5. LAENUDE JÄLGIMINE

5.1. Krediidiasutus peab teostama laenuanalüüsi vastavalt punktis 3 toodud nõuetele ning jälgima laenulepingu tingimuste täitmist laenusaaaja poolt kogu laenuperioodi vältel.

5.2. Iga laenusaaaja ja omavahel seotud laenusaaajate laenude jälgimiseks tuleb määrata vastutav töötaja või struktuuriüksus.

5.3. Krediidiasutus peab laene pidevalt jälgima selgitamaks laenusaaaja majanduslikku olukorda, samuti tagatise neto realiseerimismaksumust, maariski ja muid olulisi riske, mis võivad mõjutada laenusaaaja krediitdivõimelisust või laenu neto realiseerimismaksumust (juhul kui pank kavatses antud laenu müüa).

5.4. Laenudele, mis omavad olulist mõju või kujutavad olulist riski krediidiasutusele tervikuna, tuleb kehtestada tavapärastest põhjalikumad laenujälgimise nõuded. Sellisteks laenudeks tuleb lugeda muuhulgas suure riskikontsentratsiooniga laenud ja laenud, mille põhiosa tagasimaksmine toimub ühes osas laenuperioodi lõpus.

5.5. Laenude jälgimise käigus peab krediidiasutus saama piisavalt informatsiooni selleks, et krediidiriski kontrolli- ja aruandlussüsteemi kaudu:

5.5.1. tagada krediidiasutuse pädevate isikute ja struktuuriüksuste viivitamatu informeerimine olulistest muutustest ja sündmustest laenusaaaja tegevuses, mis võivad mõjutada laenu tagasimaksmise tõenäosust;

5.5.2. anda krediidiasutuse nõukogule ja juhatusele piisavalt informatsiooni laenuportfelli struktuuri kohta riikide lõikes, maa ja ülekanderiski hindamiseks;

5.5.3. anda krediidiasutuse nõukogule ja juhatusele piisavalt informatsiooni laenuportfelli struktuuri kohta, lähtudes selle kvalitatiivsest jaotusest, krediidiriski adekvaatsuseks hindamiseks, samuti krediidiriski strateegia ja sellel põhinevate sise-eeskirjade analüüsiks ja vajadusel muudatuste tegemiseks.

6. LAENUTOIMIK

6.1. Krediidiasutus peab tagama kogu laenuperioodi jooksul laenuanalüüsiks vajalike andmete ja dokumentide olemasolu laenutoimikus.

6.2. Laenutoimikut tuleb pidada iga laenusaaaja kohta.

6.3. Laenutoimik peab andma laenu eest vastutavale isikule või struktuuriüksusele, samuti sisekontrolli osakonnale ja audiitoritele ning Finantsinspeksioonile laenuanalüüsi teostamiseks piisavalt informatsiooni.

[RTL 2005, 56, 791; 29.05.2005]6.4. Laenutoimik peab üldjuhul sisaldama järgmisi õiendeid ja dokumente:

6.4.1. üldandmed laenusaaaja kohta;

6.4.2. laenuaotlus(ed);

6.4.3. laenuandmise või laenuandmisest keeldumise otsus(ed);

6.4.4. laenuaotlemise ja laenuperioodi jooksul esitatud dokumendid ja aruanded, sealhulgas auditeeritud ja auditeerimata raamatupidamis- ja finantsaruanded;

6.4.5. laenusaaaja maksevõime analüüsi tulemused;

6.4.6. laenu- ja tagatisleping(ud);

6.4.7. laenusaaajaga peetud kirjavahetus laenuperioodi jooksul;

6.4.8. laenureportid, mis sisaldavad andmeid laenu hindamise ja klassifitseerimise kohta;

6.4.9. dokumendid tagatise kontrollimise, kindlustamise ja hindamise kohta, sealhulgas sõltumatute ekspertide hinnangud tagatise maksumuse kohta.

6.5. Laenutoimikus sisalduvatele õienditele ja dokumentidele esitatavad nõuded ning nende sisu ja ulatus võib olla erinev olenevalt laenutootest (instrumendist), laenusaaajast ja laenu suurusest.

6.6. Laenutoimikus sisalduv informatsioon võib info- ja dokumendihaldussüsteemis paikneda hajutatult, kuid krediidiasutus peab tagama selle kättesaadavuse igal ajahetkel.

7. LAENUDE KLASSIFITSEERIMINE

7.1. Krediidiasutus peab laenude jälgimiseks rakendama laenude klassifitseerimise süsteemi, mis peab võimaldama eristada laene vastavalt nende riskiasemele lähtudes nende tagasimaksmise tõenäosusest võttes arvesse laenusaaaja majanduslikku olukorda, krediitdivõimelisust, tagatise väärtust ja realiseeritavust ning teisi asjaolusid, mis võivad mõjutada laenusaaaja kohustuste täitmist krediidiasutuse ees. Laenude klassifitseerimise süsteemi alusena võib kasutada krediitdireitingu süsteemi.

7.2. Laenu klassifitseerimise süsteem peab võimaldama jälgida ja analüüsida igat laenu eraldi, üksikuid laenugrupe ja laenuportfelli tervikuna.

7.3. Mitteolulise maksumusega laene võib enne klassifitseerimist grupeerida, lähtudes ühistest omadustest.

7.4. Laenude klassifitseerimise süsteem peab võimaldama eristada laene,

7.4.1. mille kohta ei ole ilmnenud asjaolusid, mis võiksid põhjustada laenu mittelaekumist vastavalt laenulepingu tingimustele ehk nn korras laenu;

7.4.2. mis sisaldavad suuremat tähelepanu vajavaid potentsiaalseid nõrkusi, mille kõrvaldamata jätmine võib tulevikus mõjutada laenusaaaja krediitdivõimelisust ehk nn erivaatluse all olevad laenud;

7.4.3. mis on ebapiisavalt tagatud laenusaaaja krediitdivõimelisusega või tagatisega ning sisaldavad selgelt identifitseeritavaid puudusi või nõrkusi, mille alusel krediidiasutusel on alust arvata, et laenu täielik tagasimaksmine on kaheldav ja ilmselt krediidiasutus kannab kahju, kui nimetatud puudusi või nõrkusi ei kõrvaldata e. nn kahtlased laenud;

7.4.4. mis sisaldavad kõiki punktis 7.4.3 toodud puudusi ja nõrkusi, mille alusel krediidiasutusel on alust arvata, et kogu laenu tagasimaksmine on ebatõenäoline, kui käesolev olukord oluliselt ei muutu, kuid on võimalik teatud asjaolude ilmnemisel laenu osaline tagasimaksmine ehk nn kardetavad laenud;

7.4.5. mille puhul ei ole krediidiasutusel võimalik või majanduslikult kasulik rakendada meetmeid nende tagasisaamiseks ehk nn lootusetud laenud.

7.5. Krediidiasutus peab punktis 7.4 toodud üldistest põhimõtetest lähtuvalt ja kooskõlas käesoleva korra punktis 3 sätestatud laenuanalüüsi nõuetega määratlema laenu või selle osa klassifitseerimise kriteeriumid. Kui laenu tingimused laenu eri osade kohta on erinevad, tuleb neid klassifitseerida eraldi.

7.6. Laenu klassifitseerimise sagedus peab sõltuma laenu suurusest, laenu tootest (instrumendist), laenusaja, laenu klassist ja sellest, kui olulist mõju omab või riski kujutab analüüsitava laenu krediidiasutusele tervikuna.

7.7. Punktis 7.4.1 sätestatud põhimõtte kohaselt eristatud laene tuleb klassifitseerida vähemalt kord aastas ja iga kord, kui krediidiasutusel on alust arvata, et laenusaja krediidivõimelisus on nõrgenenud või laenu tagasimaksmise tõenäosus vähenenud.

7.8. Laene, mille tagasimaksmise tõenäosus on madalam võrreldes punktis 7.4.1 sätestatud põhimõtte kohaselt eristatud laenudega, tuleb klassifitseerida vähemalt kord kvartalis ja iga kord, kui krediidiasutusel on alust arvata, et laenusaja krediidivõimelisus on nõrgenenud või laenu tagasimaksmise tõenäosus vähenenud.

7.9. Laenu, mis ei vastanud punktis 7.4.1 sätestatud põhimõtete kohaselt eristatud laenudele võib klassifitseerida uuesti korras laenuks, kui selle laenu intressi ja põhiosamakset laekuvad vastavalt lepingu tingimustele ja krediidivõimelisuse nõrgenemise aluseks olevad asjaolud on kõrvaldatud.

7.10. Omavahel seotud isikute laene ei saa klassifitseerida korras laenudeks, kui vähemalt ühte omavahel seotud isikute laenudest on klassifitseeritud kahtlaseks, kardetavaks või lootusetuks ning kui selle isiku maksevõime halvenemine mõjutab teiste omavahel seotud isikute maksevõimet.

7.11. Makseraskuste tõttu restruktureeritud laenu ei saa kuni laenusaja krediidivõimelisuse nõrgenemise aluseks olevate asjaolude kõrvaldamiseni hinnata korras laenuks punktis 7.4.1 sätestatud põhimõtte kohaselt.

7.12. Krediidiasutus peab laenude klassifitseerimisel ja hindamisel lähtuma põhimõttest, et intressimaksed on tähtsaks tasumata, kui nende refinantseerimine või lisamine põhisummale ei olnud ette nähtud esialgse lepingu tingimustes või ei ole piisavalt tagatud laenusaja krediidivõimelisusega.

8. NÕUETE HINDAMINE JA KULUDESSE KANDMINE

8.1. Nõudeid tuleb hinnata individuaalselt, võttes arvesse nii krediidiasutuse sisese kui välise informatsiooni, sh tehingu poole maksevõime ja tagatistega seotud asjaolud (sh garantide krediidivõimelisus, tagatise väärtus).

8.2. Kui nõue on alaliselt või täielikult hinnatud ebatõenäoliselt laekuvaks, tuleb antud nõue lugeda mittetöötavaks.

8.3. Asjaoludeks, mis viitavad sellele, et nõue võib olla ebatõenäoliselt laekuv, tuleb lugeda:

8.3.1. tehingu poole makseraskusi, mis mõjutavad nõude tagasimaksmist;

8.3.2. lepingutingimuste rikkumist, sh tagasimaksmise graafiku rikkumist intressi või põhiosamaksete osas;

8.3.3. tehingu poole püsiva maksejõuetuse ilmnemise tõenäosust või muud finantsreorganiseerimise ohtu;

8.3.4. krediidiasutuse poolset tehingu poole toetamist, mis väljendub järeleandmistes, millega krediidiasutus poleks nõustunud, kui tehingu poole poleks ilmnenu makseraskused.

8.4. Nõuet tuleb alati lugeda mittetöötavaks, kui tehingu pool on hilineunud intressi või põhiosamaksetega 90 kalendripäeva, välja arvatud juhul, kui nõuet ei ole restruktureeritud tehingu poole makseraskuste tõttu ja tagatise väärtus ületab nõude põhisummat koos tekkepõhiselt arvestatud intresside ja viivistega.

8.5. Mittetöötavatel nõuetel tuleb tekkepõhine intressiarvestus peatada.

8.6. Mittetöötavat nõuet tuleb alla hinnata. Allahindluse suuruseks on nõude bilansilise väärtuse ja lepingus sätestatud intressimääraga diskonteeritud tulevaste loodetavate rahavoogude nüüdisväärtuse vahe (makseraskuste tõttu restruktureeritud nõuete rahavoogude diskonteerimisel kasutatakse intressimäär, mis oli lepingus enne selle restruktureerimist). Krediidiasutus peab suutma tõestada, et eeldused ja projektsioonid, mille alusel tulevasti loodetavaid rahavooge hinnatakse, on antud olukorras realistlikud ja põhjendatud.

8.7. Kui krediidiasutusel pole piisavat kindlust nõude hindamiseks rahavoogude alusel, tuleb laenu allahindamisel lähtuda tagatise või nõude neto realiseerimismaksumusest. Sellisel juhul on allahindluse suuruseks nõude bilansilise väärtuse ja tagatise või nõude neto realiseerimismaksumuse vahe.

8.8. Tagatise või nõude neto realiseerimismaksumuse leidmisel tuleb lähtuda konservatiivsuse printsiibist ning järelturu hindadest, kui tagatist või nõuet on võimalik realiseerida likviidsel järelturul. Juhul kui tagatise või nõude realiseerimiseks ei eksisteeri likviidset järelturgu, tuleb aluseks võtta tagatise või nõude realiseerimisel loodetavate rahavoogude nüüdisväärtus diskonteerituna laenulepingus sätestatud intressimääraga ning arvestades tagatise või nõude realiseerimiseks vajalikku ajaperioodi.

8.9. Punktis 8.1 toodud individuaalse hindamise nõue ei kehti mitteolulise maksumusega homogeensete nõuete puhul, mida võib grupeerida nende ühiste omaduste alusel. Grupeerimise põhimõtted peavad olema sätestatud nõuete hindamise sise-eeskirjades. Mitteolulise maksumusega homogeensete nõuete hindamist gruppide lõikes võib rakendada juhul, kui krediidiasutus on jätkuvalt kasutanud samu hindamise meetodeid.

8.10. Grupeeritud mitteolulise maksumusega homogeensete nõuete hindamisel tuleb alusel ning allahindluse krediidiasutuse varasem kogemus antud nõuete gruppide hindamisel ja statistilised andmed grupisestest muutuste kohta.

8.11. Kui on alust arvata, et krediidiasutuse nõuete väärtus on madalam nende bilansilise väärtusest ning antud väärtuse langust ei ole võimalik siduda konkreetse nõudega või bilansivälise kohustusega, tuleb teha üldine allahindlus.

8.12. Krediidiasutustel peavad olema pädeva juhtimisorgani poolt kinnitatud üldise allahindluse arvestamise põhimõtted. Üldise allahindluse arvestamisel tuleb võtta aluseks eelneval perioodil tehtud allahindlus ning tegelik kahjum, toimunud kvalitatiivsed ja kvantitatiivsed muutused nõuete klassides või gruppides, majanduse üldine olukord, muudatused krediidipoliitikas ja muud faktorid, mis avaldavad mõju nõuete väärtusele. Üldise allahindluse arvestamise põhimõtted peavad muuhulgas sisaldama maariski arvestamist riikide lõikes.

8.13. Nii individuaalset kui üldist allahindlust tuleb teha lähtudes konservatiivsuse printsiibist. Krediidiasutus peab suutma tõestada, et allahindlus toimub järjepidevuse ja võrreldavuse printsiibi alusel ning allahindluse aluseks olev aruandlus ja informatsioon võimaldab anda objektiivset hinnangut nõuete väärtusele. Tehtud allahindlus peab olema piisav, et katta võimalikud kahjumid nõuete osas. Allahindlust ei tohi teha teatud kasumi/kahjumi suuruse saavutamise eesmärgil.

8.14. Kui on ilmnenu asjaolud, mille alusel krediidiasutus võib arvata, et ta tõenäoliselt kannab kahju bilansiväliselt kohustustelt ning kahjumi suurus on usaldusväärset hinnatav, tuleb see võtta bilansis arvele.

8.15. Krediidiasutus peab allahindamise põhimõtteid regulaarselt üle vaatama ja vajadusel korrigeerima.

8.16. Allahindluse summa tuleb kajastada bilansis kontraaktiva kirjel «Ebatõenäoliselt laekuvad nõuded».

8.17. Krediidiasutus peab bilansist maha kandma nõuded, mille puhul ei ole krediidiasutusel võimalik või majanduslikult kasulik rakendada meetmeid nende tagasisaamiseks e. nn lootusetud nõuded. Kui lootusetu nõue hiljem laekub, kajastatakse laekumist tuluna.